

været saa heldig aldeles nøie at kunne slutte sig til de Bestemmelser, som findes i det forelagte Lovudkast, og altsaa ligeledes i Konventionen, kun med den Forskjel, at der i Stedet for „to Kroner“ bruges Benævnelsen „en Daler“. De Guldmyn-ter, som Mindretallet foreslaar at indføre, ere de samme i Værdi, Størrelse, Fænhed og Vægt, som dem, der ere fastslaaede i Konventionen, og som findes i Lovudkastet; men i Stedet for Guldmyn-ter paa 10 og 20 Kroner, er der to paa 5 og 10 Rd. Ligeledes foreslaar Mindretallet, at vor nuværende Hovedmynt forandres til Skillemynt, aldeles efter samme Regel, som foreslaaet er i Lovforslaget. Specien opgives, men der præges som hidtil Rigsdalere og halve Dalere af samme Størrelse som 2-Kronen og 1-Kronen, med samme Diameter, Bruttovægt og Indhold af fint Sølv, som der er fastslaaet for disse. Derimod vil efter Mindretallets Forslag Rigsdalerens Inddeling i 96 Skilling vedblive, og ligeledes beholde vi efter Mindretallets Forslag vore nuværende Skillemynter, 16 Skillinger, 4 Skillinger, Enefestsillinger og Halvskillinger usforandrede. Der vil saaledes ikke være foregrebet Nogetsomhelst for Fremtiden i saa Henseende, hvad enten det maatte lykkes efter fornyet Underhandling at faae Konventionen mellem de tre Riger i Stand, eller vi maatte komme til at gaa over til en almindeligere Regningsenhed, saafremt der skulde vise sig nogen Udset til det. Det Sidste antager jeg ikke, og derfor knytter Mindretallet til sit Forslag en Opfordring til Regjeringen om at indlede fornyede Underhandlinger med den svenske og den norske Regjering i Forening om en Konvention, ved hvilke Underhandlinger der skulde tages Hensyn til de Ansøkelser, som have gjort sig gjældende i det norske Storting, og som have ligget til Grund for dets Beslutning. Naar Norge har viist sig utilfreds med den hidtilværende Konvention, er det naturligt, at man saa sætter sig i Forbindelse med Norge, at man hører, hvad det har at sige, og hvad det ønsker i saa Henseende, og at man derpaa foretager en fornyet Drøftelse paa Grundlag deraf. Hvad vi her foreslaa er i Øvrigt kun, hvad alle ere enige om, og at dette i Birkeligheden er Tilfældet, har jeg netop i Dag faaet et nyt Bevis for ved i „Dagbladet“ at læse en Meddelelse af det norske Aftenblad, i Følge hvilken den forstærkede Bankkomite har opnaaet Flertalsstemmighed for et Lovudkast om Overgang til Guldmynntføden, aldeles grundlagt paa det Samme, hvorpaa det Lovforslag, vi her foreslaa, er grundlagt. Syv Medlemmer af den forstærkede Bank-

komite i Kristiania, siges at ville anbefale Overgang til Guldmynntføden med Bibeholdelse af den nu gjældende Regningsenhed (Species og Skilling), dog saaledes, at Skillemynten i Speciesdaler skal have Præg paa en Gæng af 1 Spd. og 4 Kroner og 30 Skillingens Underafdelinger præges baade som Skilling og som Dre. I Gulb, legeret som foreslaaet i den kongelige Proposition, skal der præges Mynter til Værdi af 5 Spd. og 2½ Spd. eller 20 Kroner og 10 Kroner, af Størrelse og Præg som af Regjeringen foreslaaet. Dette Forslag er fra norsk Standpunkt aldeles nøiagtigt svarende til det, som Mindretallet her foreslaar fra et dansk Standpunkt. Den norske Bankkomites Flertal foreslaar at bibeholde Specien og dens Underafdelinger, men at præge Guldmyn-ter, svarende til Konventionens Bestemmelser. I Forbindelse dermed foreslaas i Norge, at den nye Guldmynnt skal have Præg baade af Species og Kroner, saaledes, at der af den samme Guldmynnt skal præges 5 Species eller 20 Kroner. Herom indeholder Mindretallets Forslag Intet, men jeg skal bemærke, at der, dersom Loven affattes efter Mindretallets Forslag, Intet er til Hind for, at Regjeringen tager en saadan Bestemmelse, thi i § 8 i Lovforslaget, som det er kommet til os, staar der: „I Øvrigt fastsætter Kongen Mynnternes Præg og Paaskrift“ og denne Bestemmelse vil efter Mindretallets Forslag vedblive at bestaa. Jeg skal endnu fremhæve med Hensyn til det norske Forslag, at det efter den foreliggende Beretning som sagt vil blive stillet af 7 Medlemmer af Bankkomiteen, medens det foregaaende Forslag, der blev forkastet af Stortinget, blev stillet af kun 6 Medlemmer. Det viser sig altsaa, at der efter Stortingets Beslutning er kommet et større Flertal i den norske Bankkomite. Af de 2 Medlemmer, der ikke have sluttet sig dertil, har ifølge den samme Beretning kun eet Medlem erklæret sig derimod, hvorimod det andet Medlem endnu ikke har indtaget sit Standpunkt. Der turde maasse herefter være større Sandsynlighed for, at et saadant Forslag vil blive vedtaget i Norge, end der har viist sig at være for, at Konventionen skulde blive stadfæstet. Under alle Omstændigheder er det ikke afgjort, hvorledes Norge vil stille sig, og denne Omstændighed maa bringe os heri Danmark til ikke at foregribe Sagen ved at bestemme Noget herom, med Hensyn til hvilket der ikke er nogen Sikkerhed for, at Norge vil slutte sig dertil, men dette vil være Tilfældet, dersom vi gaa et Skridt videre, end Mindretallet her foreslaar. Dette er, hvad der efter alle 3 Rigers Regjerin-